

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΟΙ ΘΑΜΜΕΝΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Εις αναζήτησιν του θησαυρού του αρχιπειρατού Μόργκαν. Ο διαμαντένιος Βούδας. Πέντε μυστηριώδεις θάνατοι... Οί θησαυροί των κοσμηματοπωλών της Μόσχας.— Στά θεμέλια του παλατιού του Μαχαραγιά... Ο Άγγλος αεροπόρος που ψάρευε... χρυσάφι. κλπ.

ΑΠΕΙΡΑ έχουν γραφή κατά καιρούς για τους θησαυρούς που είναι θαμμένοι βαθιά μέσα στη γη σε διάφορα σημεία των δύο ημισφαιρίων και για τους οποίους έγινε και πάλι πρό ολίγου καιρού λόγος στον ευρωπαϊκό τύπο, επειδή ξεκίνησαν από την Αγγλία δύο μεγάλες αποστολές για τη μακρινή νήσο του Ειρηνικού Ωκεανού Κοκό, όπου βρίσκεται θαμμένος, καθώς πιστεύεται, ο περίφημος θησαυρός του αρχιπειρατού Μόργκαν.

Η καθεμιά από τις αποστολές αυτές ενεργεί χωριστά για την ανεύρεση του περιφήμου αυτού θησαυρού, για λογαριασμό ενός μεγάλου τράστ Άγγλων κεφαλαιούχων.

Μά δεν είναι μόνο αυτές η αποστολές που ψάχνουν να βρουν θησαυρούς. Ένα πλήθος ιδιωτών βρίσκεται σκορπισμένο στα τέσσερα σημεία της γης και ψάχνει με πάθος, με μανία τα βάθη της για να θγάλη από εκεί μέσα διάφορους θησαυρούς που θάφτηκαν για τον ένα ή τον άλλο λόγο.

Έτσι ένας Άγγλος ταγματάρχης έφυγε πρό τριετίας από το Λονδίνο για το Καμπότζ της Ινδοκίνας μαζί μ' ένα φίλο του με την απόφαση να ξαναβρή τον άμύθητο θησαυρό που είναι θαμμένος στα βάθη ενός αρχαιοτάτου ναού της θρυλικής Άγκορ, της πρωτεύουσας των παλαιών βασιλείων του Καμπότζ, η οποία έχει έρημωθή από τον 13ον αιώνα, μετά τις επιδρομές των Μογγόλων, κι έχει κατακλυσθή πειά από τα δέντρα και την θλάστησι της ζούγκλας που απλώνεται ολόγυρα. Όπως λέγεται, ο θησαυρός αυτός περιλαμβάνει τριακόσια ολόχρυσα θωιδάμαξα, εκατόν είκοσι σάγματα ελεφάντων επίσης ολόχρυσα και πολλούς ολόχρυσους θρόνους. Περιλαμβάνει επίσης μιά άμετρητη ποσότητα από πολύτιμα πετράδια και ένα πελώριο άγαλμα του Βούδα, που είναι σκεπασμένο ολόκληρο από διαμάντια και ρουμπίνια!

Ο τεράστιος αυτός Βούδας βρίσκεται στημένος στην είσοδο των αποκρύφων υπογείων του ναού, όπου βρίσκονται κρυμμένοι οί θησαυροί και φαίνεται σαν ν' απαγορεύη την είσοδο σ' αυτά.

Από τον καιρό που ξαναβρέθηκε η Άγκορ, η οποία επί έφτα ολόκληρους αιώνες θρισκόταν χαμένη μέσα στη ζούγκλα, χωρίς κανένας να υποπτεύεται την ύπαρξί της, πέντε άνθρωποι κατόρθωσαν να φτάσουν ως την είσοδο της κρύπτης των θησαυρών και ν' αντικρύσουν το Βούδα με τις έκθαμβωτικές λάμπεις του, αλλά κ' οί πέντε πέθαναν μυστηριωδώς, χωρίς κανείς τους να μπορέση ν' άγγιξη τον κρυμμένο θησαυρό.

Οί δύο πρώτοι δαγκώθηκαν από κόμπρες, η οποίες περιφέρονται κατά εκατοντάδες στα ύπογεια του ναού σαν να φυλάνε το θησαυρό. Ο τρίτος κατασπαράχτηκε από μιά

τίγρι, ο τέταρτος θρέθηκε νεκρός μ' ένα έγχειρίδιο καρφωμένο στην καρδιά του κι ο πέμπτος, κάποιος Γάλλος αξιωματικός, θρέθηκε γκρεμισμένος μέσα σε μιά τάφρο του ναού με σπασμένα πλευρά!...

Κι' έτσι ο παραμυθένιος θησαυρός των παλαιών βασιλείων του Καμπότζ εξακολουθεί να παραμένη άθικτος.

Μία όμως από "Άγγλους... «θησαυροθήρας» κατόρθωσε πρό ολίγων ετών, χάρις στις πληροφορίες που είχαν συγκεντρώσει από Ρώσους πρόσφυγας, να εξακριβώσουν το μέρος, στα περίχωρα της Μόσχας, όπου είχε ταφή μετὰ την επικράτησι των

μπολσεβίκων, ένας θησαυρός από διαμάντια και μαργαριτάρια αξίας 10.000.000 δολλαρίων περίπου.

Τα πολύτιμα αυτά πετράδια άνηκαν σε πέντε από τους μεγαλύτερους κοσμηματοπώλας της Μόσχας. Όταν λοιπόν έξερράγη κι' επεκράτησε η επανάστασις, οί πέντε κοσμηματοπώλαι συνεννόηθηκαν μεταξύ τους, μάζεψαν όλα τα πολύτιμα πετράδια τους και τὰ έθαψαν σε τρεις χωριστές κρύπτες, μονάχα σ' αυτούς γνωστές. Μά κ' οί πέντε κοσμηματοπώλαι είχαν κακή τύχη: οί τρεις άπ' αυτούς τουφεκίστηκαν από τους μπολσεβίκους κ' οί δύο άλλοι κατόρθωσαν, έπειτα από ένα σωρό περιπλανήσεις, να δραπέτευσουν στη Γερμανία, όπου και πέθαναν σε λίγο καιρό από τις κακουχίες και τη δυστυχία.

Τώρα η όμάς των Άγγλων, η οποία κατόρθωσε να μάθη το μυστικό και τὰ σημεία στα όποια είναι κρυμμένα τὰ τρία μέρη του θησαυρού, ήρθε σε συνεννόησι με τις σοβιετικές αρχές, για να τους δοθή η άδεια άνασκαφών για την ανεύρεσι των θαμμένων πολυτίμων λίθων. Η πρότασις τους, έπειτ' από πολλές διαπραγματεύσεις, έγινε δεκτή και οί Άγγλοι έφυγαν για τη Μόσχα, άφου προηγουμένως έλαβαν όλα τους τὰ μέτρα για την εξασφάλισί τους.

Έν πρώτοις έκαναν άσφάλεια ζωής σε διάφορες άγγλικές άσφαλιστικές έταιρίες για την περίπτωσι που η ζωή τους ή η προσωπική τους έλευθερία θά διέτρεχε κίνδυνο στη Ρωσία. Έπειτα θ' αρχίσουν άνασκαφές για την ανεύρεσι του ενός μόνου από τὰ τρία τμήματα του θησαυρού και αν τὰ Σοβιέτ δεν τηρήσουν τους όρους της συμφωνίας — έχουν συμφωνήσει να πάρουν τὰ Σοβιέτ τὰ τρία τέταρτα των θησαυρών και αυτοί το ένα τέταρτο — τότε κι' εκείνοι δεν θά φανερώσουν που είναι κρυμμένα τὰ άλλα δύο τμήματα του θησαυρού.

* * *

Τελευταία επίσης, ο μαχαραγιάς της Βομπάλ εκάλεσε στις Ινδίες τον Άγγλο ραβδομάντη Φρειδερίκο Σουόν για ν' ανακαλύψη το θησαυρό των προγόνων του, ο οποίος θρισκεται θαμμένος σε κάποιο σημείο των θεμελίων του άπεράντου παλατιού του.

Όπως όλοι οί Ινδοί ήγεμόνες του παληού καιρού άσφάλιζαν τους θησαυρούς τους από τους κινδύνους των πολέμων και των έχθρικών επιδρομών, έτσι κι' ένας πανάρχαιος πρόγονος του μαχαραγιά της Βομπάλ, όταν έχτιζε το άνακτορό του, που σώζεται ως σήμερα, έθαψε μεσ στα θεμέλια του, το χρυσάφι του και τους πολυτίμους λίθους του. Επί αιώνας κατόπιν φυλαγόταν στο παλάτι ένα έγγραφο, το όποιο είχε συντάξει ο μαχαραγιάς αυτός και στο όποιο περιέγραφε λεπτομερώς το μέρος των θεμελίων στο όποιο θρισκόντουσαν θαμμένοι οί θησαυροί του. Μά οί μαχαραγιάδες διάδοχοί του δεν άποφασίζαν να τον ξεθάψουν, άφου

κι' αυτοί μάζευαν όλοένα άλλους θησαυρούς και προτιμούσαν να τον έχουν θαμμένο για κάθε ένδεχόμενο.

Κάποτε όμως το Βομπάλ κατελήφθη από τις όρδες του Μεγάλου Μογγόλου, η οποίες άφου έλεηλάτησαν το παλάτι, το έκαψαν.

Όταν, έπειτα από χρόνια, οί άπόγονοι του μαχαραγιά που είχαν σωθί από την σφαγή ανέκτησαν το κράτος τους και το θρόνο τους, έκαναν άνασκαφές σε διάφορα σημεία των θεμελίων για να βρουν το θησαυρό, αλλά δεν το κατόρθωσαν, γιατί δεν είχαν πειά το έγγραφο του προγόνου τους, γιατί

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδος Γερμανού Παλαιών Πατρών 5 β' (Τηλέφωνον: 26-135)

Ίδρυτής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής : ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Όροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Έσωτερικού δι' εν έτος Δραχ. 200

» έξάμηνος » 100

Έξωτερικού Δολλάρια 6

» Αμερικικής » 7

και δι' όλην την Άφρικήν και Βελγικόν Κογκό έτησίαν συνδρομή σελλινια 30. Αί έπιστολαί και τὰ χρηματικά έμβάσματα δέον ν' άπευθύνωνται προς τον διευθυντήν του «Μπουκέτου» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ,

Όδος Γερμανού Παλαιών Πατρών 5 β'.

Τιμή έκάστου φύλλου Δραχ. 4.

Έν Αμερικη, δια την έγγραφην συνδρομητών και δια την κατά φύλλον πώλησιν, η Έταιρία New York News Agency General P. O. Box 497, New York City, εκπροσωπούμενη παρά του κ. Κ. Καλφοπούλου.

Ι ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΟΙΟΣ ΉΤΑΝ Ο ΛΟΠΕ ΝΤΕ ΒΕΓΚΑ;

Ο Λόπε Φέλιξ ντέ Βέγκα Κάρπιο υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους ποιητές και δραματικούς συγγραφείς της Ισπανίας. Γεννήθηκε το 1562 και πέρασε μια ζωή γεμάτη σκάνδαλα και περιπέτειες. Στά γεράματά του όμως κυριεύθηκε από βαθειά θρησκοληψία και πέθανε πάμπτωχος το 1635.

Ο Λόπε ντέ Βέγκα παρέμεινε περίφημος στην ιστορία των γραμμάτων για τη συγγραφική του γονιμότητα. Εκτός των άλλων του έργων — ποιημάτων, μελετών, κριτικών κ.τ.λ. — έγραψε 1.800 περίπου θεατρικά έργα από τα οποία σώζονται 800 δράματα και κωμωδίες. Τα σπουδαιότερα απ' αυτά, είναι: η «Αρκαδία», η «Δρακοντία», το «Τραγικό στέμμα», «Ο σοφός στο σπίτι του», η «Γέννησις του Χριστού» κτλ.

ΤΙ ΉΤΑΝ Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ;

Με το όνομα Αναγέννησις καλείται η φιλοσοφική, φιλολογική, καλλιτεχνική και επιστημονική κίνηση, η οποία άρχισε στην Ιταλία κατά τον 14ον αιώνα κι' έπεξετάθη σε όλη τη δυτική Ευρώπη. Η κίνηση αυτή έπωνομάσθηκε Αναγέννησις, γιατί θεωρήθηκε ως απολύτρωση του πνεύματος από τον μεσαιωνικό θεοκρατισμό και ως αναβίωσις του αρχαίου έλληνολατινικού πολιτισμού. Η κυριώτερα αίτια που προκάλεσε την Αναγέννησις υπήρξε η μεγάλη ανάπτυξις του έμποριου και της βιομηχανίας, η δημιουργία του τραπεζιτικού κεφαλαίου και, η συνεπεία τούτων, διαμόρφωσις μιας νέας ισχυράς κοινωνικής τάξεως, της αστικής, η οποία κι' έγινε ο πραγματικός φορέας της μεγάλης αυτής πνευματικής κινήσεως. Επίσης εύνόησαν πολύ την Αναγέννησις και συνετέλεσαν στη διάδοσις του πνεύματός της η ανακάλυψις της Αμερικής, η επινόησις της τυπογραφίας και η σπουδή της έλληνικής γλώσσης, την οποίαν έδίδαξαν οι βυζαντινοί λόγιοι που κατέφυγαν στην Ιταλία μετά την άλωσι της Κωνσταντινουπόλεως.

Τα κυριώτερα χαρακτηριστικά της κινήσεως αυτής είναι η είχε καή κατά την πυρπόλησι του ανακτόρου από τους Μουγόλους. Έπεσεύασαν λοιπόν το παλάτι τους κι' έγκαταστάθηκαν σ' αυτό, χωρίς να νοιαστούν πειά για το θησαυρό. Ο σημερινός όμως μαχαραγιάν, μαθαίνοντας ότι ο Άγγλος Φρειδερίκος Σουόν έχει εξαιρετικά ανεπτυγμένη την ικανότητα ν' ανακαλύπτει με την ραβδομαντεία πολύτιμα μέταλλα θαμμένα στα βάθη της γής, τον κάλεσε στις Ινδίες για να του ξαναβρή το θησαυρό των προγόνων του. Νά δούμε όμως αν θά το κατορθώση.

Καταπληκτική είναι τέλος η ανακάλυψις που έκανε ο Άγγλος Βάτ, ο οποίος υπηρέτουσε κατά την διάρκεια του ευρωπαϊκού πολέμου στις Ινδίες ως αεροπόρος. Μιά μέρα, ενώ ο Βάτ ψάρευε με θάρκα σ' ένα βαθύ και μεγάλο έλος κοντά στο αεροδρόμιο, το άγκιστρι του έπιασε κι' ανέσυρε στην επιφάνεια ένα... χρυσό κύπελλο!

Σκέφτηκε τότε ότι θά βρισκόταν εκεί κρυμμένος κάποιος μεγάλος θησαυρός κι' άμέσως, άφου γδύθηκε, άρχισε να κινή βουτιές στο βυθό, και κάθε φορά που ανέβαινε επάνω έβγαζε χρυσά κύπελλα, χρυσά πιάτα και άλλα χρυσά αντικείμενα.

Την άλλη μέρα έμπιστεύτηκε το μυστικό του σ' ένα φίλο του, αεροπόρο κι' αυτόν, και μια νύχτα, μαζί κ' οι δυο πήγαν με μια θάρκα στο έλος κι' άνεσυσαν από το βυθό του δυο κιβώτια γεμάτα χρυσά αντικείμενα. Τα μετέφεραν στην όχθη, τα έθαψαν εκεί κι' ώρκίστηκαν ότι κανείς τους δεν θά έσκαβε για να πάρη το θησαυρό χωρίς την συγκατάθεσι του άλλου.

Σε λίγες μέρες μετετέθησαν κ' οι δυο στο δυτικό μέτωπο, όπου ο σύντροφος του Βάτ σκοτώθηκε. Ο Βάτ λοιπόν, όταν έγινε η ειρήνη, πήγε στις Ινδίες και έέθαψε το θησαυρό, αλλά, σαν τίμιος άνθρωπος που ήταν, έδωσε το μισό στην οικογένεια του φίλου του...

απολύτρωσις του άτόμου, η χαρά της ζωής, ο ιδεαλισμός.

Ως πρωτοπόροι της Αναγεννήσεως θεωρούνται τρεις μεγάλοι άνδρες του 13ου αιώνου, ο ποιητής Δάντης, ο ζωγράφος Τζιόττο και ο φυσικός Βάκων. Οι μεγαλύτεροι αντιπρόσωποι της ιταλικής Αναγεννήσεως, η οποία διαίρειται σε τέσσερες περιόδους, είναι οι ποιηταί Βοκκάκιος, Πετράρχης, Αριόστος και Τάσσοσ και οι καλλιτέχναι Μιχαήλ Άγγελος, Λεονάρδος ντά Βίντσι, Τατιανός και κοντά σ' αυτούς ένα σωρό καλλιτέχναι συγγραφείς και φιλόσοφοι που ήκμασαν σε όλα τα κρατίδια της ιταλικής χερσονήσου υπό την προστασία των κατά τόπους ήγεμόνων.

Μά και στις άλλες χώρες της Ευρώπης παρουσιάσθηκαν μεγαλοφυείς άνδρες κατά την Αναγέννησι, όπως οι φιλόσοφοι Ντεκάρτ, Μονταίνι και Έρασμος, οι ζωγράφοι Πουσέν, Ρέμπραντ, Φάν Άϊκ, Ροϋμπενς κ.τ.λ. στη Γαλλία και στις Κάτω-Χώρες, οι ζωγράφοι Γκρέκο, Βελάσκεθ και Ριμπέρα στην Ισπανία και οι ζωγράφοι Χολμπάιν και Ντίρερ στη Γερμανία.

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΕ Η ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΕΜΩΝ;

Οι άνεμοι μπορούν να χωριστούν στις ακόλουθες έννεα κατηγορίες:

- 1) Η α ύ ρ α, η οποία έχει ταχύτητα 2 μέτρων το δευτερόλεπτο και σαλεύει ελαφρά τα φύλλα των δέντρων.
- 2) Ο έ λ α φ ρ ό ς, ο οποίος έχει ταχύτητα 4 μέτρων το δευτερόλεπτο και σαλεύει τα μικρά κλαδιά.
- 3) Ο μ έ τ ρ ι ο ς, ο οποίος έχει ταχύτητα 6 μέτρων το δευτερόλεπτο και λυγίζει τα κλαδιά.
- 4) Ο ι σ χ υ ρ ό ς, ο οποίος έχει ταχύτητα 8 μ. το δευτερόλεπτο και σείει τα δέντρα.
- 5) Ο σ φ ο δ ρ ό ς, ο οποίος έχει ταχύτητα 13 μ. το δευτερόλεπτο και απόσπᾶ τα φύλλα.
- 6) Ο δ ρ μ η τ ι κ ό ς, ο οποίος έχει ταχύτητα 21 μ. το δευτερόλεπτο και σπάζει τα κλαδιά.
- 7) Η κ α τ α ι γ ί ς, που έχει ταχύτητα 28 μ. το δευτερόλεπτο και ξερριζώνει τα δέντρα.
- 8) Η θ ύ ε λ λ α, που έχει ταχύτητα 34 μ. το δευτερόλεπτο και γκρεμίζει τα σπίτια και
- 9) Η λ α ί λ α ψ, που έχει ταχύτητα 40 μ. το δευτερόλεπτο κι' ανατρέπει στο πέρασμά της τα πάντα.

ΤΙ ΉΣΑΝ ΤΑ «ΑΟΥΤΟ ΝΤΑ ΦΕ» (AUTO DA FE);

Με τις λέξεις «άουτο ντά φέ» (πράξις πίστεως) άπεκαλούντο στην Ισπανία και στην Πορτογαλία η φρικιαστικές εκείνες θρησκευτικές τελετές κατά την διάρκεια των οποίων καιγόntonουσαν επί της πυράς, κατά εκατοντάδες και συχνά κατά χιλιάδες, όσοι καταδικαζόντουσαν από την Ίερά Έξέτασι ως αίρετικοί.

Η τελετές αυτές γινόντουσαν συνήθως κατά την έορτή των Αγίων Πάντων, μπροστά στο Βασιλέα, την Αύλη και τον λαό.

Της πομπής προηγούντο δομινικανοί μοναχοί, κρατώντας τη σημαία της Ίεράς Έξετάσεως και ακολουθούσαν κατά σειράν πρώτοι οι μετανοήσαντες αίρετικοί και έπειτα οι άμετανόητοι, ζυθόλητοι και φορώντας μανδύες με δαιμονικές παραστάσεις.

Κατόπιν αυτών μετεφέροντο τα όμοιώματα των αίρετικών που είχαν διαφύγει τη σύλληψι και τα όστᾶ όσων είχαν πεθάνει στη φυλακή. Όταν η πομπή έφτανε στην κεντρική πλατεία της πόλεως, διαβαζόταν η καταδικαστική άπόφασις κι' έπειτα οι κατάδικοι παρεδίδοντο στους δημίους, οι όποιοι όσους είχαν μετανοήσει τους στραγγάλιζαν πρώτα και κατόπιν τους έρριχναν στη φωτιά, τους δε άμετανοήτους τους έκαιγαν ζωντανούς.

Επίσης έκαιγαν τα όμοιώματα των διαφυγόντων και τα όστᾶ των νεκρών αίρετικών.

Τα «άουτο ντά φέ» γινόντουσαν στην Ισπανία μέχρι του 1826, όποτε και καταργήθηκαν.